

I GRENVERKET

LENNART SJÖGREN

I grenverket

DIKTER / ALBERT BONNIERS FÖRLAG

*Undvik inte extasen
nu när torkan
alltmer breder ut sig över de inre fälten.*

Istappen

Jag är istappen
och liknar en gud i den meningen
att tusen år är för mig som en dag
och en dag för mig tusen år
jag glänsar så som inget annat kan glänsa

Jag tar vid där taken och det skyddande slutar
jag är riktad neråt
i en annan tid och i ett annat räknesätt
är jag vänd uppåt
som en dolk skär jag mig med spetsen
genom kosmos

Jag är levande hud av kristalliskt glas
mitt innanmäte skakar
när jag störtar och når min högsta triumf
då liknar jag människan och jag vet
att gränsen mellan liv och död
är en tillfällig föreställning

Jag tillhör elementen
jag förvandlar mig, jag störtar om våren
förvandlar mig åter, blir till smältvatten

förvandlar mig åter, blir till höstens regn
jag förvandlar mig åter till is
när jag reser i köldens rike

I störtandet blir jag till myriader av stjärnor
då räknar jag inte sekunden eller de tusen åren
jag är suveränen
jag bryts i fallet i två, tre delar eller mera
och när jag krossas helt mot marken
uppstår jag i det splitter som ingen hinner räkna
i ett upprest skum av silver, järn, koppar
i en utslungande rörelse
reser jag mig då som ett mindre omvänt vattenfall

Så som du är den du är
är jag den jag är

Jag föddes i kollisionen mellan köld och hetta
men egentligen föddes jag inte alls
jag har alltid varit och ska vara

Jag tillhör det cykliska
jag visar mig och skapar förvåning
särskilt barnen visar sin glädje
jag går under, försvinner
och blir en stunds grämelse hos dem som trodde
att jag alltid skulle finnas kvar för deras skull

Se mig ännu en gång
när jag reser mig i splittret
när jag blir ett stjärnfall och försvinner
återkommer.

Vad vill de mig ikväll, stenarna
där de ligger uppspolade så nära stranden
och vattnet som är klart och kallt

Något liknar de spolformade och fiskätande sälar
med klarvakna och fromma människoögon

Kanske vill de bara att jag som de ska återgå
till det vatten som en gång kastade dem hit.

Om sorgen som ormligt kryper runt oss i sanden
och viskar de krypterade orden
om hopp som saknar hoppet
och ändå följer oss

Om den lust som ännu är gömd
i hjärtats muskler
eller varhelst annars
när människan överskrider sin vanda gräns.

Av Lennart Sjögren har tidigare utgivits:

Håll portarna öppna, 1958
Det dubbla spelet, 1959
Dagen före plöjarens kväll, 1984
I vattenfågeln tid, 1985
Kopparkrukan, 1987
Grönskan, 1989
Ormens tid, 1992
Deras ögon, 1994
Fågeljägarna, 1997
Fårmannen, 1999
Sent, tidigt, 2001
Dikter 1982–2004, 2004
Ur människovärlden, 2008
Den stora munnen, 2011
Kalla mig Noa, 2014
De andra trädgårdarna, 2017

På andra förlag:

Lantliga noveller, 1962
Dikter ur landet, 1969
Köttets hus, 1971
Människans fot, 1972
Havet, 1974
1452 och dikter från vår tid, 1977
Tornet, 1978
Stockholms central och andra folklivsdikter, 1980
Men också denna skog, 1980
Bilderna, 1981
Lövsko-selegier, 1982
Anteckningar om bilder, 2008
Världskräkan, 2010

www.albertbonniersforlag.se

ISBN 978-91-0-018010-2

© Lennart Sjögren 2019

TRYCK Livonia Print, Lettland 2019